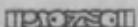

»Ah požrešnica!«

»Nič požrešnica! Te gosenice bi se čez mero namnožile, ko bi jih jaz ne preganjal. In škodo bi trpeli vi — pravzaprav vaši očetje — ne pa jaz. Zato umejte, otroci, je pa dovolil Stvarnik našemu rodu, da sme zaupati svoje mladiče drugim ptičem, me pa lahko pokončamo v tem času cele kupe tega škodljivega mrčesa. Druge ptice nas pa radi tega »pohajkovanja« prav nič ne sovražijo. V lepi slogi in prijateljstvu živimo v gozdu kakor ena družina. Ali ní to prav?«

»Dobro se je opravičila kukavica. Če jo imajo drugi ptiči radi, je pa tudi mi ne bomo sovražili ... Naj se izvali, kjer hoče!«

Fr. Šočniškar:

Naš Vladko in Stanko.

Naš Vladko in Stanko sta kročka zeló:
še ovčk ni pohlevnih nikoder takó?

Naš Vladko in Stanko sta bistrih glavic:
takoj sta na nogah, če slišita klic.

Naš Vladko in Stanko sta vlijudna nad vse:
takoj pritečeta, če slišita me.

Naš Vladko in Stanko sta vredna zlata:
za lisoč zlačnikov ju mama ne da!

